A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2005. december 15. *

A C-151/04 és C-152/04. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a tribunal de police de Neufchâteau (Belgium) a Bírósághoz 2004. március 25-én érkezett 2004. január 16-i határozataival terjesztett elő, az előtte

**Claude Nadin,**

a **Nadin-Lux SA (C-151/04.)**

és

**Jean-Pascal Durré (C-152/04.)**

* Az eljárás nyelve: francia.

ellen folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: P. Jann tanácselnök, K. Schiemann, N. Colneric (előadó), J. N. Cunha Rodrigues és E. Levits bírák,

főtanácsnok: F. G. Jacobs,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. február 24-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

— J.-P. Durré képviseletében. J.-F. Cartuyvels ügyvéd,

— a belga kormány képviseletében E. Dominkovits, meghatalmazotti minőségben, segítője B. van de Walle de Ghelcke ügyvéd,

— a finn kormány képviseletében T. Pynnä és A. Guimaraes-Purokoski, meghatalmazotti minőségben,

— az Egyesült Királyság kormánya képviseletében C. White és K. Manji, meghatalmazotti minőségben, segítőjük P. Whipple barrister,

— az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében D. Martin és N. B. Rasmussen, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2005. május 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

## Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EK 10., EK 39., EK 43. és EK 49. cikk értelmezésére irányul.

2 E kérelmeket a Belgiumban állandó lakóhellyel rendelkező C. Nadin és J.-P. Durré ellen a más tagállamban letelepedett társaságok mint munkáltatóik által rendelkezésükre bocsátott társasági gépjárművek belgiumi nyilvántartásba vételét kötelezővé tévő belga szabályozás megsértése miatt folyamatban lévő két büntetőeljárásban terjesztették elő.

## Jogi háttér

*A közösségi szabályozás*

3 Az EK 10. cikk kimondja:

„A tagállamok az e szerződésből, illetve a Közösség intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket. A tagállamok elősegítik a Közösség feladatainak teljesítését.

A tagállamok tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti e szerződés célkitűzéseinek megvalósítását".

4 Az EK 39. cikk ekként rendelkezik:

„(1) A Közösségen belül biztosítani kell a munkavállalók szabad mozgását.

(2) A munkavállalók szabad mozgása magában foglalja az állampolgárság alapján történő minden megkülönböztetés megszüntetését a tagállamok munkavállalói között a foglalkoztatás, a javadalmazás, valamint az egyéb munka- és foglalkoztatási feltételek tekintetében.

(3) A közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okok alapján indokolt korlátozásokra is figyelemmel, a munkavállalók szabad mozgása jogot biztosít a munkavállalónak arra, hogy:

a) tényleges állásajánlatokra jelentkezzen;

b) e célból a tagállamok területén szabadon mozogjon;

c) munkavállalás céljából valamely tagállamban tartózkodjon az adott tagállam állampolgárainak foglalkoztatására vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseknek megfelelően;

d) egy tagállamban történő alkalmazását követően a Bizottság által végrehajtási rendeletekben meghatározott feltételek mellett az adott tagállam területén maradjon.

E cikk rendelkezései nem vonatkoznak a közszolgálatban történő foglalkoztatásra".

5 Az EK 43. cikk előírja:

„Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően tilos a valamely tagállam állampolgárainak egy másik tagállam területén történő szabad letelepedésére vonatkozó minden korlátozás. Ezt a rendelkezést azokra a korlátozásokra is

alkalmazni kell, amelyek képviseletnek, fióktelepnek vagy leányvállalatnak egy tagállam valamely tagállamban letelepedett állampolgára által történő alapítására vonatkoznak.

A szabad letelepedés magában foglalja a jogot gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására, vállalkozások, így különösen a 48. cikk második bekezdése szerinti társaságok alapítására és irányítására, a letelepedés országának joga által a saját állampolgáraira előírt feltételek szerint, figyelemmel a tőkére vonatkozó fejezet rendelkezéseire is".

6 Az EK 49. cikk első bekezdése kimondja:

„Az alábbiakban megállapított rendelkezéseknek megfelelően tilos a Közösségen belüli szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó minden korlátozás a tagállamok olyan állampolgárai tekintetében, akik a Közösségnek nem abban a tagállamában letelepedettek, mint a szolgáltatást igénybe vevő személy".

*A nemzeti szabályozás*

7 A járműnyilvántartásról szóló, 2001. július 20-i királyi rendelet (Moniteur belge, 2001. augusztus 8., 27031. o.) 1. cikke kimondja:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

27. állandó létesítmény:

— olyan tartós és tényleges létesítmény, ahol jogi személy székhelye vagy központi ügyintézésének helye, vagy szervei ülésezésének és döntéshozatalának helye, vagy gazdasági tevékenységi körébe tartozó valamely tevékenység gyakorlásának helye, vagy e jogi személy nevében vagy javára eljáró természetes személy vagy személyek általi képviseletének helye található".

8 E rendelet 3. cikke ekként rendelkezik:

„(1) A Belgiumban lakóhellyel rendelkező személy köteles a Belgiumban forgalomba helyezni kívánt járművet a 6. cikk szerinti járműnyilvántartásba bejegyeztetni, akkor is, ha a jármű külföldi nyilvántartásba már be van jegyezve.

Belgiumban lakóhellyel rendelkezik az a személy, aki a következő feltételek valamelyikének megfelel:

a) valamely belga település népesség-nyilvántartásában szerepel;

b) természetes vagy jogi személyként a belga kereskedelmi vagy a belga kézműipari nyilvántartásban szerepel;

c) a belga kereskedelmi vagy kézműipari nyilvántartásban nem szereplő, nemzetközi, idegen vagy belga jog alapján vagy aszerint létesült jogi személyként Belgiumban állandó létesítménnyel rendelkezik, ahol a járművet kezelik vagy használják.

(2) Az alább felsorolt esetekben az (1) bekezdésben említett személy által forgalomba helyezett, külföldön nyilvántartásba vett jármű belgiumi nyilvántartásba vétele nem kötelező:

[...]

2. természetes személy által foglalkozásának gyakorlásához használt, e személlyel munkaviszonyt fenntartó külföldi tulajdonos nevén külföldön nyilvántartásba vett jármű; a hozzáadottérték-adó tárgyában hatáskörrel rendelkező hatóság által kiállított igazolást [a továbbiakban: HÉA-igazolás] a járműben kell tartani; a jármű használatának részletes szabályait a pénzügyminiszter állapítja meg".

9 A belga adóügyi igazgatás „Járműhasználat Belgiumban – Áthelyezési és át nem helyezési rendszer" című, 2000. május 3-i 1/2000. sz. körlevelének 14. cikke előírja:

„Az itt említett járművek olyan gépjárművek, amelyek nem felelnek meg a fenti 12. cikkben szereplő meghatározásnak. Ezek többek között személygépkocsik, vegyes gépkocsik, kisbuszok, terepjáró járművek stb.

Ha ilyen járművet Belgiumban lakóhellyel rendelkező természetes személy más tagállamban letelepedett munkáltatója utasítására, foglalkozásának gyakorlásához használ, e járműre a hozzáadottérték-adóról szóló törvény 12a. cikke (2) bekezdésének 7. pontja alapján az át nem helyezési rendszert kell alkalmazni, amennyiben a teljes behozatali vámmentességgel történő ideiglenes behozatal rendszere alkalmazható lenne, ha e járművet harmadik államból hoznák be Belgiumba. E jármű Belgiumban lakóhellyel rendelkező munkavállaló általi magánhasználata is megengedett, ha e magánhasználat a foglalkozásgyakorlási célú használathoz képest kiegészítő és esetleges jellegű, és e használatot a munkaszerződés megengedi.

E jármű tekintetében az ideiglenes behozatal különös mentességi szabályai és az át nem helyezési rendszer csak a 15. cikkben kifejtett szigorú feltételek teljesülése esetén tekinthetők alkalmazandónak".

10 E körlevél 15. cikkében felsorolja az ideiglenes behozatalra való jogosultsághoz teljesítendő feltételeket, így többek között kimondja:

„[...]

b) a járműnek a munkáltató tulajdonát kell képeznie. Bérelt vagy lízingelt járműnél azonban figyelemmel kell lenni a fenti 9. cikkre;

[...]

f) ha a jogosult vezető állású munkavállaló (a társaság vezető tisztségviselője vagy ügyvezetője), csak akkor hivatkozhat a különös szabályokra, ha munkavállalói jogállással rendelkezik, és következésképpen bizonyítja, hogy a társasággal tényleges alá-fölérendeltségi viszonyban áll. Az alá-fölérendeltségi viszony azt jelenti, hogy a vállalkozás vezetője bizonyítja, hogy a társaság által megbízott más személy vagy társasági szerv (igazgatóság, igazgatási bizottság, vezetői tanács, [...]) olyan alárendeltségében áll, hogy azok döntéseire semmiféle befolyást nem gyakorolhat. Így az egyszemélyes társaságok tagjai, a társaság alapító tagjai és fő részvényesei a különös szabályok hatályából mindenképpen ki vannak zárva".

11 E körlevél 9. cikkének első mondata ekként rendelkezik:

„Bérbe vagy lízingbe vett jármű külföldi munkáltató által Belgiumban lakóhellyel rendelkező olyan személy/munkavállaló részére történő rendelkezésre bocsátása esetén, akire az alábbi 14. és 15. cikkben kifejtett különös szabályok alkalmazhatók, e munkavállaló az arra előírt feltételek mellett és alakiságok betartásával igazolást kérhet".

12 Belgiumban különféle gépjármű után fizetendő díjak kötődnek szorosan a nyilvántartásba vételhez. Így a jármű után e tény folytán a jövedelemadóval egy tekintet alá eső díjakról szóló törvény (a továbbiakban: CTA) 94. cikke első bekezdésének 1. pontja alapján forgalomba helyezési adót kell fizetni.

13 E rendelkezés előírja:

„Az állam javára a jövedelemadóval egy tekintet alá eső díjat kell fizetni a következők után:

1. személygépkocsik, vegyes gépkocsik, kisbuszok és motorkerékpárok, amint azokat a gépjármű- és pótkocsi-nyilvántartásról szóló jogszabályok meghatározzák, amennyiben e jogszabályok alapján kiadott forgalmi rendszámmal rendelkeznek vagy kell rendelkezniük, kivéve a »próba« és »kereskedelmi« rendszámot, valamint a nemzetközi rendszámon kívül az ideiglenes rendszámokat".

14 A CTA 99. cikkének (1) bekezdése e tekintetben kimondja:

„A 94. cikk 1. pontjában említett járműveket akkor kell Belgiumban közúti forgalomba helyezettnek tekinteni, amikor az Office de la circulation routière nyilvántartásába azokat bejegyezték vagy be kellett volna jegyezni".

15 A CTA gépjármű-forgalombahelyezési díjról szóló 21. cikke ekként rendelkezik:

„A díj alanya a járműnyilvántartásba bejegyzett vagy kötelezően bejegyzendő személy, mindaddig, amíg a jármű e személy nevén szerepel, vagy a járműnek e személy nevén kell szerepelnie a Direction pour l'immatriculation des véhicules nyilvántartásában.

Az (1) bekezdés értelmében jármű: a személygépkocsi, a vegyes gépkocsi, a vegyes lassú jármű, a kisbusz, a mentőgépkocsi, a motorkerékpár, a motoros tricikli, a motoros négykerekű jármű, a kistehergépkocsi, a lassú kistehergépkocsi, a hajószállító pótkocsi, a lakópótkocsi, a lakógépkocsi, a 3500 kg megengedett legnagyobb tömegű pótkocsi és félpótkocsi".

## Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

*A C-151/04. sz. ügy*

16 C. Nadin belga állampolgár, Belgiumban rendelkezik lakóhellyel, de Luxemburgban dolgozik a Nadin-Lux SA társaság ügyvezetőjeként.

17 C. Nadint Belgiumban a vám- és pénzügyőrség 2002. március 21-én ellenőrizte, amikor a Luxemburgban letelepedett Crédit Lease SA társaság tulajdonát képező, Luxemburgban nyilvántartásba vett járművel közlekedett.

18 A kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő büntetőeljárás során C. Nadin azt a vallomást tette, hogy a járművet a Nadin-Lux SA társaság vette, hogy a megrendelőlapot ő írta alá, és hogy a járművet a Crédit Lease SA társaság fizette ki. Bérleti szerződéssel rendelkezett, amelynek időtartama 2000 januárjában kezdődött, és körülbelül 42 hónapra szólt.

19 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozathoz mellékelt iratokból az is kitűnik, hogy az érintett kért HÉA-igazolást, de annak kiadását megtagadták, mert az érintett az őt alkalmazó társaság vezető tisztségviselője.

20 C. Nadint azzal vádolják, hogy 2002. március 21-én foglalkozásának gyakorlásához a vele munkaviszonyt fenntartó külföldi tulajdonos nevén külföldön nyilvántartásba vett járművet anélkül használta, hogy a járműben HÉA-igazolást tartott volna.

21 C. Nadin arra hivatkozik, hogy őt közösségi munkavállalónak kell tekinteni.

*A C-152/04. sz. ügy*

22 J.-P. Durré belga állampolgár, Belgiumban rendelkezik lakóhellyel, de Luxemburgban dolgozik a Delisalade SA társaságnál.

23 J.-P. Durrét Belgiumban a vám- és pénzügyőrség 2002. március 15-én ellenőrizte, amikor a Delisalade SA társaság nevén Luxemburgban nyilvántartásba vett járművel közlekedett.

24 J.-P. Durré az ellenőrzéskor felmutatta munkáltatójának a gépkocsi használatára vonatkozó igazolását, melyet a luxemburgi társadalombiztosítási szervezet ellenjegyzett. Az érintett és munkáltatója által kötött munkaszerződés kimondja, hogy az utóbbi járművet bocsát előbbi rendelkezésére, és hogy a jármű kiegészítő jelleggel magáncélra is használható. J.-P. Durrének az ellenőrzéskor nem volt HÉA-igazolása.

25 A Delisalade SA kezdetben J.-P. Durré által alapított egyszemélyes felelősségű társaság volt, majd 1997-ben részvénytársasággá alakult, melyben az érintett kisebbségi részvényes és vezető tisztségviselő.

26 J.-P. Durrét azzal vádolják, hogy 2002. március 15-én, Belgiumban lakóhellyel rendelkezve Belgiumban forgalomba helyezni kívánt, külföldi nyilvántartásba már bejegyzett járművet elmulasztott a járműnyilvántartásba bejegyeztetni.

27 J.-P. Durré is arra hivatkozik, hogy őt közösségi munkavállalónak kell tekinteni.

28 E körülmények között a tribunal de police de Neufchâteau eljárását felfüggesztette, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Ellentétes-e az EK 10., az EK 39., az EK 43. és az EK 49. cikkel, ha valamely tagállam olyan intézkedést fogad el, amely a területén lakóhellyel rendelkező munkavállalót valamely jármű nyilvántartásba vételére kötelezi, noha e jármű a munkáltatójának, mint más tagállamban letelepedett, a munkavállalóval munkaviszonyt fenntartó társaságnak a tulajdonát képezi, ám a munkavállaló egyidejűleg részvényes, vezető tisztségviselő, ügyvezetéssel megbízott személy, vagy ehhez hasonló funkciót tölt be?"

**Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről**

29 A kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, ellentétes-e az EK 10., EK 39., EK 43. és EK 49. cikkel, ha a valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy köteles e tagállamban nyilvántartásba bejegyeztetni a rendelkezésére bocsátott, az őt foglalkoztató, más tagállamban letelepedett társaság tulajdonában

álló járművet, amennyiben e munkavállaló munkaviszonyban is áll és egyben a társaság részvényese, vezető tisztségviselője vagy ügyvezetője is.

*A munkavállalói vagy önálló vállalkozói minőségről*

30 Míg a munkavállalók az EK 39. cikk, addig az önálló vállalkozók az EK 43. cikk hatálya alá tartoznak.

31 Az EK 39. cikk értelmében vett munkaviszony lényeges jellemzője, hogy valaki, bizonyos ideig, más javára és irányítása alatt munkát végez, melynek ellenértékeként díjazásban részesül, ezért az alá-fölérendeltségi viszony nélkül végzett tevékenység az EK 43. cikk értelmében vett önálló vállalkozói tevékenységnek minősül (lásd a C-268/99. sz., Jany és társai ügyben 2001. november 20-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-8615. o.] 34. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

32 Azt, hogy létezik-e az alapügyekben alá-fölérendeltségi viszony, vagy sem, nem a Bíróság feladata megítélni.

33 Mivel a kérdéses jogszabályok a Belgiumban lakóhellyel rendelkező munkavállaló számára nyilvántartásba vételi kötelezettség előírása nélkül megengedik, hogy a más tagállamban letelepedett munkáltatója által rendelkezésére bocsátott, annak tulajdonát képező járművel közlekedjen Belgium területén, azt kell megvizsgálni, ellentétes-e az EK 43. cikkel az önálló vállalkozók e lehetőségből való kizárása.

*Az önálló vállalkozók szabad mozgása korlátozásának fennállásáról*

34 Az EK-Szerződés személyek szabad mozgására vonatkozó rendelkezései összességének célja, hogy a közösségi tagállamok állampolgárai számára megkönnyítse a Közösség területén belül bármilyen szakmai tevékenység gyakorlását, és azokkal ellentétes minden olyan intézkedés, amely az állampolgárokat hátrányosan érinti, amikor ezek egy másik tagállam területén kívánnak gazdasági tevékenységet gyakorolni (lásd a C-464/02. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-7943. o.] 34. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

35 Az olyan rendelkezések, amelyek megakadályozzák valamely tagállam állampolgárait abban, vagy visszatartják őket attól, hogy a szabad mozgáshoz való jogukat gyakorolva elhagyják származási országukat, e szabadság akadályai, még abban az esetben is, ha a munkavállalók állampolgárságától függetlenül alkalmazandók (a C-415/93. sz. Bosman-ügyben 1995. december 15-én hozott ítélet [EBHT 1995., I-4921. o.] 96. pontja és a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 35. pontja).

36 A Dániában lakóhellyel rendelkező munkavállaló számára a más tagállamban letelepedett munkáltatója által rendelkezésre bocsátott, annak tulajdonát képező jármű dániai nyilvántartásba vételének kötelezettségéről a Bíróság már megállapította, hogy az a munkavállalók szabad mozgása akadályának minősül (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 46. és 52. pontját). Kétségtelen, hogy az alapügyekben szereplő nyilvántartásba vételi kötelezettség is a személyek szabad mozgása akadályának minősül az önálló vállalkozók tekintetében.

37 Ugyanis a Belgiumban lakóhellyel rendelkezők tekintetében az önálló vállalkozói tevékenységhez más tagállamokban való hozzáférést akadályozza, és így e személyeket visszatarthatja a szabad mozgáshoz való joguk gyakorlásától.

38 A belga kormány állításával ellentétben a nyilvántartásba vételi kötelezettség nem veszti el akadály jellegét attól, hogy a más tagállamban letelepedett társaság a járművet Belgiumban a saját nevén nyilvántartásba vetetheti akár állandó létesítmény hiányában is, annak elkerülése érdekében, hogy a vezető tisztségviselő maga legyen köteles azt nyilvántartásba vetetni.

39 Ilyen intézkedés csak az EK 46. cikk (1) bekezdésében kifejezetten szabályozott eltérési lehetőségek címén, vagy akkor lenne elfogadható, ha a Szerződéssel összeegyeztethető legitim célt szolgálna, és közérdekű kényszerítő indokok igazolnák. De még ebben az esetben is szükséges lenne, hogy az intézkedés alkalmazása kizárólag az elérni kívánt célkitűzés megvalósítására szorítkozzon, és ne terjedjen azon túl (lásd ennek megfelelően a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 53. pontját és a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

*A személyek szabad mozgása korlátozásának igazoltságáról*

40 A jelen ügyben nem releváns kivételektől eltekintve a gépjármű-adóztatásra vonatkozó szabályokat nem harmonizálták. A tagállamok így ezen a területen a közösségi jog tiszteletben tartásával szabadon gyakorolhatják adóztatási jogukat (a C-451/99. sz., Cura Anlagen-ügyben 2002. március 21-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-3193. o.] 40. pontja).

41 A fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 75–78. pontjából kitűnik, hogy a tagállam akkor írhat elő a más tagállamban letelepedett társaság

tulajdonában álló és a tagállamban lakóhellyel rendelkező munkavállaló rendelkezésére bocsátott jármű nyilvántartásba vétele esetére díjfizetési kötelezettséget, ha e járművet túlnyomórészt az előbbi tagállam területén történő használatra szánják, vagy ténylegesen így használják.

42 Annak megítélése, hogy az érintett munkavállalók így használták-e a rendelkezésükre bocsátott járműveket, a nemzeti bíróság feladata.

43 Nemleges válasz esetén az alapügyekben kérdéseshez hasonló nyilvántartásba vételi kötelezettség ellentétes a személyek szabad mozgásának elvével, és a jelen ügyekben a különösen a belga kormány által előadott érvelés sem igazolhat ilyen kötelezettséget.

44 Először is, többek között a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 80. és 81. pontjából kitűnik, hogy a jelen ítélet 39. pontjában felsorolt feltételek hiányában az adókikerülés elleni küzdelem mint cél nem igazolhat díjat, és következésképpen az alapügyben kérdéseshez hasonló helyzetekben nyilvántartásba vételi kötelezettséget sem.

45 A visszaélések megelőzését illetően a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, többek között a C-212/97. sz. Centros-ügyben 1999. március 9-én hozott ítélet (EBHT 1999., I-1459. o.) 24. pontjából az tűnik ki, hogy a tagállamnak jogában áll olyan intézkedéseket hozni, melyek célja annak megakadályozása, hogy néhány állampolgára a Szerződés alapján biztosított lehetőségekkel visszaélve megpróbálja a nemzeti jogszabályok alkalmazása alól kivonni magát, és hogy a jogalanyok a közösségi jogi rendelkezésekből visszaélésszerűen vagy csalárd módon előnyt szerezzenek.

46 Azon körülmény alapján azonban, hogy a Belgiumban lakóhellyel rendelkező önálló vállalkozó a más tagállamban letelepedett munkáltatójának tulajdonát képező járművet használja Belgiumban, nem lehet általánosságban visszaélést feltételezni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 67. pontját).

47 Emellett a Bíróság korábban már kimondta, hogy az EK 39. és az EK 43. cikk ugyanolyan jogi védelmet biztosít (a C-363/89. sz. Roux-ügyben 1991. február 5-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-273. o.] 23. pontja).

48 A megbízható azonosítás szükségességén alapuló érvet illetően fontos megállapítani azt, hogy a más tagállamban letelepedett társaság tulajdonában álló jármű tulajdonosa megbízható azonosításának biztosításához e jármű nyilvántartásba vételének kötelezővé tétele az e cél eléréséhez szükséges mértéken túlmegy. Ugyanis minden tagállam rendelkezik jármű-nyilvántartási rendszerrel, ezért lehetségesnek tűnik valamely jármű tulajdonosának azonosítása, bármely tagállamban legyen is nyilvántartásba véve a jármű.

49 A közlekedésbiztonságról szólva igaz ugyan, hogy az a személyek szabad mozgása akadályának igazolására alkalmas közérdekű kényszerítő indoknak minősül (lásd a fent hivatkozott Cura Anlagen-ügyben hozott ítélet 59. pontját).

50 Ha azonban a jármű műszaki vizsgálatát valamely tagállamban végezték, a gépjárművek és pótkocsijuk időszakos műszaki vizsgálatáról szóló tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1996. december 20-i 96/96/EK tanácsi irányelv (HL 1997. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 2. kötet, 514. o.) 3. cikkének (2) bekezdésében kimondott egyenértékűség és kölcsönös elismerés elve megköveteli, hogy az összes többi tagállam elismerje az ezen alkalommal kiadott igazolást, ez azonban nem zárja ki kiegészítő vizsgálatok megkövetelhetőségét a saját területén történő nyilvántartásba vételhez, amennyiben e vizsgálatok ezen igazo-

láshoz nem voltak szükségesek (a fent hivatkozott Cura Anlagen-ügyben hozott ítélet 62. pontja).

51 Noha a Bíróság elismerte a saját területen történő nyilvántartásba vétel érdekében végezhető kiegészítő vizsgálatok lehetőségét, amennyiben e vizsgálatok a műszaki vizsgálati igazoláshoz nem voltak szükségesek, a kérdéses belga szabályozásból nem tűnik ki, hogy a kötelező nyilvántartásba vétel e közlekedésbiztonsági célt szolgálja.

52 A környezetvédelmi politikán alapuló érvet illetően a fent hivatkozott Cura Anlagen-ügyben hozott ítélet 68. pontjából kitűnik ugyan, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben szereplőhöz hasonló fogyasztási adó célja a jelentős üzemanyag-fogyasztású járművek vásárlásának és birtoklásának akadályozása lehetett, ami pedig közérdek. Azonban egyrészt az Egyesült Királyság kormánya nem magyarázta el, hogyan védi a környezetet az alapügyekben kérdéseshez hasonló nyilvántartásba vételi kötelezettség, másrészt pedig a belga kormány a társasági tulajdonban álló jármű kötelező nyilvántartásba vételét lényegében pénzügyi okokkal indokolja.

53 Ha a társaság tulajdonát képező járművet nem a jelen ítélet 41. pontjában kifejtett feltételek között használták, a kérdéses nyilvántartásba vételi kötelezettség még akkor sem igazolt, amennyiben az önálló vállalkozó kiegészítő jelleggel magáncélra is használhatja a társaság tulajdonát képező járművet (lásd a fent hivatkozott Bizottság kontra Dánia ügyben hozott ítélet 51. pontját).

54 E körülmények között az EK 10. és az EK 49. cikket nem kell megvizsgálni.

55 Az eddig kifejtettek összességére tekintettel az előterjesztett kérdésre adandó válasz az, hogy ellentétes az EK 43. cikkel, ha valamely első tagállamnak az alapügyekben kérdéseshez hasonló nemzeti szabályozása az e tagállamban lakóhellyel rendelkező önálló vállalkozót az őt foglalkoztató, második tagállamban letelepedett társaság tulajdonában álló és a társaság által a rendelkezésére bocsátott jármű az első tagállamban való nyilvántartásba vételére kötelezi, amennyiben e járművet nem túlnyomórészt az első tagállam területén történő használatra szánják, és ténylegesen nem is így használják.

## A költségekről

56 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

**Ellentétes az EK 43. cikkel, ha valamely első tagállamnak az alapügyekben kérdéseshez hasonló nemzeti szabályozása az e tagállamban lakóhellyel rendelkező önálló vállalkozót az őt foglalkoztató, második tagállamban**

**letelepedett társaság tulajdonában álló és a társaság által a rendelkezésére bocsátott jármű az első tagállamban való nyilvántartásba vételére kötelezi, amennyiben e járművet nem túlnyomórészt az első tagállam területén történő használatra szánják, és ténylegesen nem is így használják.**

Aláírások